

[Christmas Møller.]

af danske Produkter kan Ministeren o. s. v. stille et Beløb af 60 Mill. Kr. til Raadighed som Garanti. Altsaa alene til Fremme af Eksporten, ikke blandende sig i andet end dette. I de Tilfælde, hvor det paagældende Firma ikke tør løbe saa stor Risiko eller det skal være over længere Tid, for at det kan faa sine Penge tidligere hjem, stilles denne Garanti til Raadighed. Det ærede Medlem sagde altsaa, at dette er nøjagtigt det samme som det, der staar i § 2, Ændringsforslagets § 5, nemlig at man skal forbedre Teknikken, at man skal foretage hensigtsmæssige Omlægninger af Driften, at man skal lave velunderbyggede Koncentrationer, alt sammen noget, der aldeles ikke har noget med Eksporten at gøre. Der staar ikke et eneste Ord om Eksporten i § 5, men det er en indre Sag for den danske Industri, om der skal være flere eller færre Virksomheder, og det kan enhver sige sig selv, at i det Øjeblik, man begynder at hjælpe en Række Virksomheder, kan man paaføre andre Virksomheder en vis Konkurrence. Saa staar der ganske vist, at den ikke maa være usund. Det staar selvfølgelig i Lovforslaget, men hvilken Garanti har det ærede Medlem Hr. Himmelstrup for Administrationen heraf. Nej, det, der sker, er dette, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i dette Tilfælde som økonomisk Fører for sit Parti har ført det ud i Statsforetagender af omfattende Karakter, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nok skal komme til at fortryde.

Ordføreren (Lundberg): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at Grunden til, at det konservative Folkeparti ikke kunde gaa med til det af Flertallet stillede Ændringsforslag, var, at man ønskede en Afvikling af alle disse Forhold, men det kan ikke være helt rigtigt, for de Konservatives Ændringsforslag gaar jo ikke ud paa at nedsætte de Beløb, der hidtil har været Tale om til de forskellige Formaal, men gaar kun ud paa at tredele det Beløb, der stilles til Raadighed for 3 Aar, og give det kun for 1 Aar ad Gangen samt gaar for Eksporthedrettens Vedkommende ud paa en Udvidelse fra 50 til 60 Mill. Kr., det kan dog for saa vidt ikke kaldes nogen Afvikling, og endelig har § 2 ikke noget at gøre med Afvikling, eftersom den angaar et nyt Forhold.

Videre sagde det ærede Medlem, at Ministeren ikke havde svaret paa Spørgsmaalet om, hvorledes denne Opgave skal løses og disse Bestemmelser skal anvendes.

Men af Bilag 1 til Betænkningen, som det ærede Medlem nævnte, fremgaar det, at Ministeren til Bistand skal have et Udvalg, der nøje skal undersøge de konkrete Enkeltheder i hvert enkelt Tilfælde, forinden Stilling kan tages til, hvorvidt Støtte bør ydes. Det er givet, at der ikke, før de enkelte Tilfælde foreligger, kan siges noget mere afgørende om disse Ting.

Det ærede Medlem sagde, ganske vist til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, at det er mærkeligt, at man samtidig med, at man søger at koncentrere Virksomhederne, vil søge gennemført en Lov om Truster og Prisaftaler, og mente at disse to Ting skulde være i Strid med hinanden. Det forstaar jeg slet ikke. Dette: at man fremhjælper og forbedrer Teknikken og hensigtsmæssige Omlægninger af Driften for at fremme Virksomhedens Kapacitet og Ydeevne, behøver dog ikke nødvendigvis at medføre, at der herefter gennemføres skadelige Prisaftaler. Jeg kan slet ikke se, at disse Ting har noget som helst med hinanden at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beklagede sig over, at Bankerne havde vist Tilbageholdenhed. Det var netop med den Motivering, jeg ved første Behandling beklagede, at Laanene til Haandværk og Industri allerede i Ministerens Lovforslag var noget nedskrevet. Jeg lægger Vægten — det vil jeg gerne have Lejlighed til at sige — paa § 6 i Flertallets Ændringsforslag, hvori der staar, at Laanene ydes til Virksomheder, der er vanskeligt stillede som Følge af udenlandsk Konkurrence eller andre særlige Forhold. Det er navnlig disse Ord „andre særlige Forhold“, jeg gerne vil have Vægten lagt paa, fordi jeg tror, at naar man siger, at der ikke har været Brug for Pengene til Handel og Industri tidligere, er det, fordi man udelukkende har lagt Vægten paa „udenlandsk Konkurrence“ og ikke paa „andre særlige Forhold“, og at man mange Gange har defineret dette, at man ikke maatte skabe usund Konkurrence, saaledes at hvis der var et Firma til i samme Branche, skaffede man det vedkommende Firma en usund Konkurrence ved at yde Laan til Ansøgeren. Men saa kan man ogsaa sige, at en Bank ved at laane Penge til et Firma skaffer et andet Firma i samme Branche en usund Konkurrence. Det har man været meget inde paa i Indstillingerne om Industri-laan; naar der var en Virksomhed til af samme Art i samme By, sagde man, at saa vilde der blive usund Konkurrence, og derfor nægtede man Laan. Jeg tror, at der derfor er nægtet mange Laan, som i og for sig burde være bevilget. Jeg vil gerne ved